

thographi i Loven; nei, vi have kun anseet det for en Selsfølge, at naar der paa 30—40 Steder i Loven staaer „Muur“, maatte det være det Næsteste, at det stod saaledes overalt, og at der ikke paa et enkelt Sted forekom „Muur“. Vilde vi gaae ud paa en Orthographi-Forandring, saa maatte vi have stillet Endringsforslag i hundredevis; saaledes skriver den samme ærede Minister, der holder paa Muur med et „u“, „Huus“ med to „u“; saa maatte de ærede Herrer altfor ofte have reist sig. Nei, det er ikke det; vi gaae ud paa; vi ville kun, at naar et Ord i Loven først er stavet paa en vis Maade, saa skal det i Resten af Loven blive ved at skrives paa samme Maade. (Ratter.) Jeg benytter mig af denne Leilighed til at takke den ærede Minister, fordi han, skjøndt han med saa stor Værdighed saant Feil i mit frie Foredrag her, dog, endnu ikke har paavist nogen Feil i de Endringsforslag, jeg har stillet.

J. N. Hansen: Jeg vilde have været det ærede Medlem meget takfuld, om han havde stillet Forslag til, at „Muur“ overalt skulde staves med to „u“.

Fallefen: Jeg vilde gjerne have efterkommet det ærede Medlems Ønske, hvis det var tilladt, at en saadan Afstemning kunde stee paa eengang; men jeg veed, at den meget ærede Formænd, ligesom ogsaa tidligere Formænd, har taget den Bestemmelse, at et Endringsforslag om et Ord skal afstemmes paa hvert Sted, Ordet forekommer, og jeg har, som sagt, ikke villet trætte de ærede Medlemmer med at lade dem altfor ofte reise sig op og atter sætte sig.

Tscherning: For at der ikke skal opstaae Misforstaaelse med Hensyn til det, der i denne Sag er det Vigtigste, maa jeg henlede Opmærksomheden paa, at det ikke er nødvendigt, fordi vi her votere, at et Ord skal staves med et eller to „u“, at Loven kommer ud accurat saaledes; jeg troer, at vi godt kunne overlade til Bedkommende at sætte et „u“ eller to „u“, eftersom de maatte ansee det rigtigt. Jeg indrømmer, at det er helbigt og gavnligt, at vi arbejde paa at gjøre Lovene tydelige, simple og

klare, og at vi, tillige tage os af Orthographien, anseer jeg heller ikke for uheldigt, men det er dog langt mindre vigtigt. Jeg mener, at vi i den sidste Henseende skulle være varsomme og ikke forlange for Meget. Der er Ingen, der troer, at det skal være en dobbelt Muur, fordi Ordet skrives med to „u“, eller at det kun skal være en halv Muur, fordi det skrives med et „u“.

Fallefen: Det ærede Medlem vil altsaa have gjort gjældende, at man skal lade et Ord blive staaende skrevet i een Lov, paa samme Side, i samme Paragraph, ja næsten i samme Linie paa forskjellig Maade?

J. N. Hansen: Jeg er aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) deri, at det omhandlede Ord i Loven meget vel, uden at vi votere det, kan modtage to „u“ istedetfor et „u“, men dette troer jeg, vil netop blive forhindret, hvis vi antage det paagjældende Endringsforslag, thi da er det ved en Afstemning fra Thingets Side bestemt, at der kun skal være eet „u“.

Formanden: Jeg skal med Hensyn til Discussionen om Retskrivningen i Loven bemærke, at den ærede Forslagsstiller (Fallefen) har, før han stillede sine Endringsforslag, henvendt sig til mig i denne Anledning, men hans Begjæring omfattede tillige Forandringer i Interpunktionen. — Forandringer i Interpunktionen kunne imidlertid meget let indvirke paa Meningen, og det Samme kan ogsaa tildeels gjælde med Hensyn til Forandring i Retskrivningen, især Bogstaveringen, idet den forskjellige Maade, hvorpaa et Ord skrives, let kan frembringe en forskjellig Mening, og derfor sagde jeg til den ærede Forslagsstiller, at det var et Ansvar, som jeg ikke kunde paatage mig, eller paalægge Bureauet at corrigere Retskrivningen, men at det var det Rigtigste at forelægge de Rettelser, der ønskedes foretagne, som Endringsforslag. Naar det ærede Medlem endvidere udtalte, at jeg havde sagt, at der skulde foregaae særlig Afstemning over hver enkelt saadan Rettelse, da skal jeg bemærke, at dette er en